

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Forhøjelse af formuenedslagsprocenten for fysiske erhvervsaktiver).

Af Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.
(Fremsat 17/12 86. Første behandling 27/1 87. Betænkning 25/3 87. Anden behandling 31/3 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Jeg vil ikke lade denne lejlighed gå fra mig til at gratulere hr. Bernhard Baunsgaard med hans store skattepolitiske sejr: lettelse af formueskatten.

Det er lykkedes de Radikale at føre denne mærkesag frem til en afgørelse. Millionærer med meget ejendom og med stort privatforbrug skal nu have 50 mill. kr. i en tid, hvor der stadig væk gennemføres besparelser, og hvor de Radikale medvirker til tilbageholdenhed på mange områder. Jeg synes, det er den mest latterlige, den mest ineffektive og den mest asociale lettelse, man kan forestille sig i beskatningen, med det formål at gøre noget for erhvervslivet. Må jeg have lov til at gratulere hr. Bernhard Baunsgaard med denne store sejr for radikal fordelingspolitik og radikal erhvervs politik. Jeg siger velbekomme!

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil skam gerne takke for gratulationen. Den er vel også en oplysning om, hvordan Socialdemokratiet har ment at dansk erhvervsliv skal klare sig. Så vidt jeg husker fra den tidligere diskussion, mente man, at det skal klare sig ved statstilskud. Det, vi ønsker her, er, at de gode virksomheder får mulighed for at oprette nye arbejdspladser. Det er en politik, som Socialdemokratiet ikke kan støtte, og i 1982 fik vi konstateret, hvad den socialdemokratiske erhvervs politik fører til: stadig stigende arbejdsløshed. Dette er et forsøg på at fortsætte den linje, der har været ført, siden hr. Anker Jørgensen gav op i

1982, og som har medført adskillige nye arbejdspladser, i størrelsesordenen 200.000.

Hvad angår det asociale, synes jeg, vi skal gentage, hvad dette her drejer sig om, nemlig 50 mill. kr., der, så vidt vi kan skønne, vil medføre bevarelse af arbejdspladser eller oprettelse af nye arbejdspladser, og hvad angår det sociale, gør jeg opmærksom på, at vi samtidig gennemfører et tilskud på 4 mia. kr. til folkepensionisterne. Jeg kan føje til, at den politik, hvorefter man gav statstilskud til at opretholde virksomheder, for folkepensionisternes vedkommende de sidste fire år under hr. Anker Jørgensen medførte et fald i real-købekraften på 6,1 pct. Den politik, vi har været med til at støtte, og hvoraf dette forslag er en fortsættelse, har under denne regering medført en reel købekraftsstigning for folkepensionister på 7,1 pct. Hvis det er socialt, kender jeg ikke længere betydningen af »asocial«. Dette er et fornuftigt, erhvervsfremmende lovforslag, og det er i fuld overensstemmelse med en social politik, der går ud på, at folkepensionisterne skal have det bedre og ikke skal have udbetalt flere kroner, som de ingenting kan købe for. Det er skændigt, at Socialdemokratiet fortsat propagerer for en sådan politik.

Thoft (SF):

Det er ikke sædvanligt, at vi har en lang gennemgang ved tredjebehandlinger, men dette lovforslag er så usædvanligt, at jeg føler mig foranlediget til at tage ordet.

Vi har i dag rekorden i et forslag, der er asocialt, skamløst, udueligt og uadministrerbart. Det er sandheden om forslaget. Det er asocialt, fordi det entydigt gavner velhavergrupperne. Man skal have en formue på over 1¼ mill. kr. for at have fornøjelse af forslaget. Det er skamløst, fordi de grupper, der her får støtte af de Radikale og regeringen, lige præcis er de grupper, der allerede har fået den allerstørste fordel af skattereformen. Det er udueligt, fordi forslagets vedtagelse kommer på et tidspunkt, hvor masser af erhvervsdrivende allerede har afleveret selvangivelse. Og det er uadministrerbart, fordi ligningsmyndighederne rundt omkring i kommunerne nu skal til at pilke millionærernes selvangivelser ud for at korrigere dem for at sørge for, at millionærerne ikke betaler for meget i formueskat.

[Thoft]

Forleden dag diskuterede vi spørgsmålet om forhøjelse af folkepensionerne, pensions-tillægget. Der kunne blive 71 kr. til folkepensionisterne. Med dette forslag får millionærerne – det drejer sig om ca. 20.000 erhvervsdrivende millionærer – i gennemsnit ca. 5.000 kr. i skattelettelse. Men de har i forvejen i gennemsnit fået ca. 50.000 kr. i skattelettelse, disse erhvervsdrivende millionærer, som følge af skattereformen. Jeg siger velkomme!

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg gør opmærksom på, at de mennesker, som hr. Thoft nu hånede, bl.a. er de danske landbrugere, hvis formuer er bundet i mursten, jord og maskiner til at behandle jorden med. Men hr. Thoft ved, at netop disse mennesker står over for en meget vanskelig tid, fordi EF ikke regulerer landbrugets priser i takt med den øvrige prisudvikling. Hr. Thoft ved, at disse mennesker kommer i klemme, men hr. Thoft nægter at være med til at hjælpe dem. Det er netop dem, der bliver hjulpet ved dette her. De kan jo ikke komme og aflevere nogle mursten eller en spandfuld jord til skattevæsenet. De skal komme med penge, og dem har de ikke for mange af. Det er det, det drejer sig om.

Det er bestemt ikke vores skyld, at Skatteministeriet har forsinket den endelige behandling af dette forslag. Det blev fremsat i december måned 1986, det blev førstebehandlet i januar, så det burde være gennemført for længst. Men som jeg sagde under andenbehandlingen, måtte vi i skatte- og afgiftsudvalget springe de sidste svar over, da vi ikke kunne få dem frem. Vi vidste godt, hvad de gik ud på. Det var de sædvanlige propagandaspørgsmål, og derfor gjorde det ikke så meget.

Jeg gentager, at dette er et forslag, der bevarer arbejdspladser. Findes der noget mere socialt end at sørge for, at folk får arbejde?

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hr. Bernhard Baunsgaards argumentation savner enhver sammenhæng. Jeg spurgte under andenbehandlingen hr. Bernhard Baunsgaard, hvor mange arbejdspladser dette her

vil give anledning til. Hr. Bernhard Baunsgaard påstår, at det for staten vil kunne dækkes ind via en forøget beskatning af nogle nye arbejdspladser. Hr. Bernhard Baunsgaard har ikke været i stand til at oplyse, hvad det var for nogle arbejdspladser.

Nu siger hr. Bernhard Baunsgaard, at det er landmændene, de store landmænd – gods-ejerne kalder vi andre dem – der får fordelene af dette her. Og det er rigtigt. Men tror hr. Bernhard Baunsgaard virkelig, at der kommer flere arbejdspladser på godserne på grund af dette her? Hvor mange flere arbejdspladser kommer der på godserne, hr. Bernhard Baunsgaard?

Det er uhyrligt, at man vil bryde den samlede statslige udgiftsramme lige netop på dette punkt af hensyn til godsejerne, men på ingen andre punkter. De Radikale kæmper ellers med næb og kløer for det princip, at den samlede statslige udgiftsramme ikke må brydes til f.eks. projekter, som Det Radikale Venstre er imod. Den må heller ikke brydes af hensyn til dem, der er på bistandshjælp, men lige netop for at hjælpe millionærer må den statslige udgiftsramme gerne brydes. Det er det, der er så uhyrligt.

Hr. Bernhard Baunsgaards sidste indlæg illustrerer ganske tydeligt, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke er i stand til konkret at pege på, hvor der kommer så meget som én eneste arbejdsplads mere ud af dette her. Jeg vil nu en sidste gang forsøge at få hr. Bernhard Baunsgaard til at oplyse, hvor det er, de arbejdspladser kommer, og præcis hvor mange det drejer sig om som følge af dette her.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror, hr. Albrechtsen skulle gøre sig den ulejlighed at gå ud og tale med de små og mellemstore virksomheders indehavere, så ville hr. Albrechtsen forstå, at man, hvis man skal betale bare 22.000 kr. i formueskat, skal tage ikke 22.000 kr., men 100.000 kr. ud af sit firma i 1986. Det er det, dette forslag skal forhindre. Man kan jo nu engang ikke, hvis man er en fornuftig virksomhedsindehaver, både bruge pengene til at betale skat med og til at oprette nye arbejdspladser for.

Dernæst siger hr. Albrechtsen, at det kun drejer sig om godsejerne. Aldeles ikke. Det er først og fremmest indehaverne af de små

[Bernhard Baunsgaard]

og mellemstore virksomheder – men det er også landbruget – dem, som hr. Thoft håne- de før.

Jeg kan ikke nøjagtigt sige, hvor mange arbejdspladser der bliver oprettet – eller hvor mange der ikke bliver nedlagt – som følge af dette forslag, men jeg kan sige så meget: bliver der oprettet bare ca. 1.000 arbejdspladser eller ikke nedlagt 1.000 arbejdspladser, så er pengene hjemme igen gennem forøget indkomstskat.

Hvad angår dette med at bryde loftet, vil jeg sige følgende:

Forleden dag vedtog vi ved anden be- handling, at der skal bruges knap ½ mia. kr. til det, som kan kaldes velstandstillæg til de mennesker, der kun har folkepensionen. Der- udoover konstaterede vi, at man ville bruge knap 3½ mia. kr., altså i alt knap 4 mia. kr., til folkepensionisterne. Derfor gentager jeg: folkepensionisterne har som følge af den poli- tik, Det Radikale Venstre har været med til at gennemføre, og netop på vores foranled- ning fået en stigning i deres realkøbekraft på 7,1 pct.; de sidste fire år under de socialde- mokratiske regeringer skete der et fald på 6,1 pct. Dette er ikke asocialt, og nu gennemfø- rer vi et lovforslag, der skaber arbejdsplad- ser, og det er det mest sociale, der overhoved- det kan gøres fra dette Folketings side.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Både under førstebehandlingen og under andenbehandlingen har hr. Bernhard Baunsgaard brugt størstedelen af sin taletid til at tale om folkepensionisterne, som dette lov- forslag ikke har en døjt at gøre med, og til at tale om de små virksomhedsindehavere. Men hr. Bernhard Baunsgaard har solgt den skat- tereform, han selv har været med til at vedta- ge, for dårligt, for hr. Bernhard Baunsgaard kunne jo have fortalt disse virksomhedsinde- havere – disse stakkels små virksomhedsinde- havere med i hvert fald en skattepligtig for- mue på over 1¼ mill. kr. – som i gennemsnit får en skattelettelse som følge af skattereform- en på ca. 50.000 kr., at de nu havde fået nok.

Hr. Bernhard Baunsgaard taler om arbejdspladser, og det gjorde hr. Bernhard Baunsgaard også under første- og andenbe- handlingen, men der er ikke dokumenteret

oprettelse af én eneste arbejdsplads yderlige- re, fordi en millionær får yderligere 5.000 kr. ned i foret som følge af dette forslag. Det er fortsat skamløst, uanset hvad hr. Bernhard Baunsgaard i øvrigt måtte mene.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nej, det skamløse i denne diskussion er den måde, SF optræder på. Jeg tror, SF skul- le gå ud og tale med dem, som hr. Thoft nu så hånligt kaldte de stakkels virksomhedsin- dehavere. Man må forstå, at det er en forud- sætning for investering i virksomhederne, at der kommer et overskud, og derfor kan det ikke hjælpe noget, at man til disse menne- sker, der har bundet deres formue i sten, jord og maskiner, fortsat siger: I skal tømme jeres virksomhed for kapital, så kan I gå til ban- kerne og låne pengene bagefter til at drive virksomheden videre for. Sådan kan en virk- somhed ikke drives, og det er man nødt til at indse. Derfor må jeg gentage, at dette også er et socialt forslag, fordi det skaber eller beva- rer arbejdspladser.

Når jeg kom ind på, hvordan det gik med folkepensionisterne, var det, fordi hr. Thoft og hans forbundsfæller i dele af Socialdemo- kratiet sagde, at dette var asocialt, og at man ikke ville give folkepensionisterne noget. Var det ikke hr. Thoft selv, der nævnte, at det kun var 71 kr.? Jamen det er jo ikke kun 71 kr., og det ved hr. Thoft godt. Det er her op til det sidste halve år inden valget et forsøg på at drive valgkamp på et uhæderligt grundlag. Det er skamløst. Vi giver folkepen- sionisterne 4 mia. kr. Med dette prøver vi gennem en nedsættelse af formueskatten, for- di jord og bygninger er vurderet ekstra højt op nu, at bevare arbejdspladser og oprette nye. Det er en social politik, der føres. At hr. Thoft ikke kan forstå den, tyder bare på, at han er forudindtaget eller nægter at tænke sig om.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det er en forbløffende gang udenomssnak, vi hører fra hr. Bernhard Baunsgaard om alt muligt andet end det forslag, der er til be- handling her. Det er et håbløst, asocialt, inef- fektivt og administrationsrodet forslag. Den

[Lykketoft]

bærende argumentation i hr. Bernhard Baunsgaards mange indlæg om sagen er, at det at formindske en skat giver flere arbejdspladser. Det er en argumentation, der i sidste ende leder frem til gennemførelse af Fremskridtspartiets oprindelige forslag: fjern alle skatter, det giver mere beskæftigelse!

Jeg håber, Det Radikale Venstre er stolt af hr. Bernhard Baunsgaards måde at argumentere på.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Vi må nu konstatere, at vi må opgive forsøget på at få hr. Bernhard Baunsgaard til konkret bare antydningssvis at dokumentere, hvordan der skulle komme flere arbejdspladser ud af dette her, så det vil jeg ikke spørge hr. Bernhard Baunsgaard yderligere om; det ville være at spille Folketingets tid. Vi må bare konstatere, at det var der ikke noget i.

På den baggrund synes jeg også, man kan slutte debatten med at skære noget igennem det gennemgribende hykleri, som gennemsyrrer hr. Bernhard Baunsgaards og de borgerliges argumentation. Under andenbehandlingen slap det jo ud, hvad der var det egentlige sigte med dette her, nemlig at det er det første skridt på vejen mod fuldstændig at få afskaffet formuebeskatningen. Det er årsagen til, at de borgerlige regeringspartier stemmer for dette forslag. Nu har Det Radikale Venstre rakt regeringen en lillefinger, og den er indstillet på at tage hele armen. Jeg tror, skatteministeren vil kunne bekræfte, at det lige nøjagtig er hans hensigt. Han bekræftede i hvert fald under andenbehandlingen, at baggrunden for dette her simpelt hen er renlivet, almindelig, gammeldags, borgerlig, liberalistisk klassepolitik med det sigte at nå frem til yderligere at forgylde de rige. Jamen lad os så sige det rent ud, som det er; det gjorde regeringspartierne i hvert fald under andenbehandlingen, og det var egentlig en mere anstændig form for argumentation end den gang suppe og grød, som hr. Bernhard Baunsgaard forsøger sig med.

(Kort bemærkning):

Dohrmann (FP):

Som det fremgår af betænkningen, vil Fremskridtspartiet stemme ja til det radikale lovforslag. Det gør vi ikke helt ukritisk, selv

om forslaget naturligvis går i den rigtige retning, for vi mener, at forslagsstillerne burde være gået langt videre. En af grundene til, at vi har så mange udenlandsdanskere, og til, at så mange danske virksomheder ikke bliver etableret her i landet, men flytter til udlandet, er vor formuebeskatning, som plyndrer pengene ud af arbejdspladserne, således at der ikke er råd til at investere i nye arbejdspladser. Hele den socialdemokratiske og SFske filosofi, at man skal plyndre folk med bl.a. formueskat, kender vi kun alt for godt, og vi ved, hvordan det går: så snart pengene ligger inde i statskassen, er de væk. Nej, pengene skal blive ude i de enkelte virksomheder, sådan at de kommer til at arbejde og vi undgår alle de andre plyndringsforsøg.

Jeg vil gerne rose Det Radikale Venstre, selv om vi som sagt ikke mener, forslaget er vidtgående nok, for egentlig burde det være skatteministeren, der for længe siden havde fremsat et forslag om nedsættelse af formueskatterne. Men som sagt hellere en lille smule end ingenting og derfor ja.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg vil vende tilbage til hr. Bernhard Baunsgaards argument om arbejdspladser. Hvis en lønmodtager, der tjener ganske meget, og som på grund af sin villa skal betale formueskat, investerer f.eks. i en skibsanpart på 350.000 kr., er skibsanparten jo belånt, så der ikke aktivt er investeret noget, men formueneslaget vil i det konkrete tilfælde betyde en formueskattebesparelse på tæt ved 700 kr. Hvor mange flere arbejdspladser ligger der i dette eksempel? Jeg har nævnt andre eksempler. Vi nævnte den erhvervsdrivende, som vi havde stillet spørgsmål om i skatte- og afgiftsudvalget. Kan hr. Bernhard Baunsgaard påvise én eneste arbejdsplads yderligere?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 75 stemmer (KF, V, RV, CD, FP og KRF) mod 63 (S, SF og VS).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

[Anden næstformand]

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forhandling om redegørelse nr. R 21:

Ministeren for offentlige arbejders trafikpolitiske redegørelse af 24. marts 1987.

(Redegørelsen anmeldt 24/3 87. Redegørelsen givet 24/3 87. Beslutning om forhandling 24/3 87).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Vi vil gerne have ro, inden vi begynder forhandlingen.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

Ja tak, høje formand, for det, vi skal tale om nu, er helt klart noget, der interesserer alle, og det er noget, som alle naturligvis ønsker at lytte til.

Den trafikpolitiske redegørelse, som vi behandler her i dag, er den første af sin art siden 1975, hvor den daværende trafikminister, Niels Matthiasen, fremlagde en trafikpolitisk redegørelse. I denne redegørelse af 1975 blev hovedlinjerne i den daværende regerings trafikpolitik trukket frem dels ved angivelse af nogle trafikpolitiske målsætninger, dels gennem en oversigt over den kommende tids lovgivningsinitiativer og aktuelle spørgsmål på trafikområdet. Og redegørelsen er siden da blevet anvendt som det overordnede grundlag for den socialdemokratiske trafikpolitik.

Retfærdigvis skal jeg nævne, at den nuværende regering stort set også har arbejdet ud fra den trafikpolitiske målsætning fra 1975 – ja, man kan sige, at den oven i købet har høstet frugterne af de trafikpolitiske beslutninger, der blev til i årene 1975–1982, og her tænker jeg naturligvis på de mange anlæg, der er blevet etableret i den nuværende regerings tid.

Når det er sagt, virker regeringens trafikpolitiske redegørelse skuffende. Vi er naturligvis enige i, at trafikpolitikken hovedformål er at fremme et effektivt fungerende trafiksystem til gavn for borgerne og erhvervslivet i hele landet, og at målsætningen må til-

godeses på en sådan måde, at trafikken skadelige virkninger i form af miljøbelastninger og trafikuheld minimeres.

Men ellers må jeg nok sige, at trafikministeren ved sin trafikpolitiske redegørelse af 1987 ikke rigtig lever op til ret meget i Niels Matthiasens redegørelse fra 1975. Med lidt venlighed kan jeg sige: pæn emballage, svagt indhold. Der er en række konstateringer i redegørelsen, og det skal jeg selvfølgelig ikke kritisere, for de kan være en ros til den tidligere regering for de beslutninger, der er truffet før 1982. Men det er noget, som vi alle sammen godt ved.

Der er en række udtryk i redegørelsen, jeg kan nævne: »kan«, »bør«, »håber«, »søges på en naturlig måde«, »på den ene side« og »på den anden side«. Vi ville have foretrukket en mere klar og kontant redegørelse, der viste, hvad regeringen ville med trafikpolitikken. Man kan måske komme med den venlighed om redegørelsen, at trafikministeren ikke på noget som helst punkt kan komme i klemme politisk med denne redegørelse.

I Socialdemokratiet ønsker vi at lede trafikken i en bedre retning, det vil sige i kollektiv retning. Vi er derfor ikke enige, når det i redegørelsen siges, at befolkningen i så vidt omfang, som det er muligt, skal kunne udnytte og drage fordel af fortrinen ved kørsel i egen bil. Vi mener, at det samfundsøkonomisk er fundamentalt uacceptabelt både i bolig-arbejdssteds-trafikken og i fjerntrafikken, og vi ønsker derfor at fremme den kollektive trafik i de store byområder. Hvad fjerntrafikken angår, har vi jo netop i aftalen om Storebælt lagt vægt på at give den kollektive trafik et forspring.

I forbindelse med kollektiv trafik vil jeg gerne pege på takstpolitikken. Vi ønsker her at tilskynde borgerne til at bruge den kollektive trafik mest muligt. Vi underkaster derfor taksterne for benyttelse af denne trafik en nøje vurdering set i lyset af prisudviklingen. På børne-, ungdoms- og ældreområdet må vi have faste og klare rabatordninger. Vi ønsker et fælles takstsystem inden for den kollektive trafik, hvad enten det er staten, amter eller kommuner, der driver denne trafik.

I den forbindelse kan vi med rette stille det spørgsmål, der har været fremme i dette forår: hvordan går det egentlig, hr. minister, med et fælles takstsystem stat og amter imellem? Hvordan går det egentlig med børne-